

Verhooging van hoofdstuk VII B der Staatsbegrooting voor 1866.

(Koninklijke Boodschap; Ontwerp van Wet; Memorie van Toelichting.)

weder aanzienlijk toenemen. Die toestand verdient afkeuring. De inkomsten van het fonds worden verkregen uit kortingen op de tractementen der reeds karig bezoldigde burgerlijke ambtenaren. Het is onbillijk om hun voor deze gedwongen deelneming in het pensioenfonds meer af te nemen dan werkelijk noodig is. En thans, meende men, is dat toch het geval. Reeds bij de behandeling, der wet van 9 Mei 1846 (*Staatsblad* n°. 24) bestond er bij de Staten-Generaal verschil van gevoelen omtrent de juistheid van den maatstaf der kortingen. De Regering kon toen geen vasten grondslag van berekening voor dien maatstaf aanwijzen, wijl zij daartoe de noodige statistieke gegevens miste. Maar zij prees, naar aanleiding van den strijd der meeningen, het stelsel van een afzonderlijk pensioenfonds ook aan, omdat »het een afdoend middel aan de hand geeft, om proefondervindelijk de ware verhouding tusschen de bijdragen der ambtenaren en de toegezegde pensioenen te leeren kennen, en met die overtuiging, welke de ervaring alleen geven kan, te beoordeelen, of die bijdragen in den zin der wet al dan niet voor verhooging of vermindering vatbaar zijn.» (Memorie van Beantwoording.) Verscheidene leden meenden, dat eene twintigjarige ervaring thans genoegzame ondervinding moet hebben gegeven en dat de tijd alzoo gekomen was, om de vermindering der bijdragen van de ambtenaren in overweging te nemen en daartoe den maatstaf, die in art. 15 der wet van 9 Mei 1846 is vastgesteld en die reeds toen door de Regering »zoo drukkend» werd geacht »dat hij zeker niet hooger kon worden opgevoerd», (Memorie van Beantwoording), aan eene herziening te onderwerpen. Dan zoude er tevens gelegenheid bestaan om andere onbillijke gevolgen der tegenwoordige pensioenwet te temperen, en bijv. te voorkomen, dat hooge bijdragen gevorderd worden van ambtenaren, die de zekerheid hebben nimmer eenig pensioen uit het fonds te kunnen genieten.

Een lid stond de meening voor dat het pensioenfonds behoorde te worden opgeheven en de bijdragen der ambtenaren in de schatkist moesten worden gestort. Dan zouden alle burgerlijke pensioenen ten laste der Staatsbegrooting komen. In dit gevoelen werd echter door zijne medeleden niet gedeeld.

ART. 1, onder-art. 1. In de Memorie van Toelichting wordt van eenen eersten klerk gesproken. Op den uitgewerkten en toelichtenden staat komt daarentegen een tweede klerk voor. Welke lezing is de juiste?

De Commissie van Rapporteurs acht deze beschouwingen aallezins vatbaar voor behandeling bij gelegenheid der openbare beraadslaging over deze voordragt. Zij heeft die daarom in dit *Eindverslag* opgenomen en wenscht bij het uitbrengen daarvan geen eigen oordeel uit te spreken.

Aldus vastgesteld door de Commissie van Rapporteurs op 30 November 1866.

SIMONS.
VAN ECK.
FOKKER.
VIRULY VERBRUGGE.

[18. 1.]

KONINKLIJKE BOODSCHAP *ingekomen in de zitting van den 22sten November 1866.*

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot verhooging van hoofdstuk VII B der Staatsbegrooting voor 1866.

De toelichtende memorie, die, van bijlage voorzien, dat wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden, waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren! bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 20sten November 1866.

WILLEM.

[18. 2.]

ONTWERP VAN WET tot verhooging van hoofdstuk VII B der Staatsbegrooting voor 1866.

WIJ WILLEM III, ENZ.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat nadere wettelijke voorziening noodig is ten aanzien van de uitgaven, voortvloeiende uit art. 2 der overeenkomst van 8 November 1864 tot regeling der wetgeving op de suikerbelasting tusschen Nederland, Belgie, Frankrijk en Groot-Brittannie, goedgekeurd bij de wet van den 2den Junij 1865 (*Staatsblad* n°. 62),

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Eenig artikel.

Aan de Vde afdeling (*Kosten van administratie der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen en van den waarborg en de belasting der gouden en zilveren werken*) van het VIIde hoofdstuk B der begrooting van Staatsuitgaven voor het dienstjaar 1866, vastgesteld bij de wet van 11 April 1866 (*Staatsblad* n°. 73), wordt toegevoegd een nieuw artikel luidende als volgt:

Artikel 31a. Aandeel van Nederland in de kosten der proefnemingen van raffinage met ruwe suikers, bedoeld bij art. 2 der overeenkomst, goedgekeurd bij de wet van den 2den Junij 1865 (*Staatsblad* n°. 62), tot het bedrag door de gemagtigden der betrokken Staten bij proces-verbaal van den 21sten September 1866 te Brussel vastgesteld, daaronder begrepen de kosten van aankoop in 1865 van ruwe suiker ten dienste dier proefnemingen en van de overmaking bij wissel, zes en tachtig duizend acht en zestig gulden negentien cents (f 86 068,19).

Het totaal der Vde afdeling van voornoemd hoofdstuk wordt daardoor gebracht op drie millioen vier honderd en twee duizend zes honderd en drie en twintig gulden en negentien cents (f 3 402 623,19) en het totaal van het geheele hoofdstuk op elf millioen zes honderd zes en tachtig duizend honderd acht en veertig gulden negen en zestig cents (f 11 686 148,69).

Lasten en bevelen, enz.

[18. 3.]

MEMORIE VAN TOELICHTING.

De gezamenlijke uitgaven voor de internationale proefnemingen van raffinage met ruwe suikers, die te Keulen hebben plaats gehad ingevolge art. 2 van het verdrag tusschen Nederland, Belgie, Frankrijk en Groot-Brittannie tot onderlinge regeling der suikerbelasting (*Staatsblad* 1865 n°. 84), hebben eene som beloopt van fr. 2 332 657,20, te weten:

voor aankoop van ruwe suikers	fr. 1 053 651,75
vergoeding aan het »Rheinische Verein für Zuckerfabrication» voor het uitsluitend gebruik der fabriek, arbeidsloonen, vrachten enz	1 279 005,45
Totaal	fr. 2 332 657,20

Hiervan moet echter worden afgetrokken de opbrengst van den verkoop der vervaardigde suikers en stroopen en eenige andere baten, tot een gezamenlijk bedrag van 1 604 037,70

zoodat het zuiver bedrag der onkosten, tusschen de betrokken Gouvernemen ten te verdeelen eene som beloopt van	fr. 728 619,50
of voor elk hunner 1/4	182 154,75

Na aftrek van den inkooprijds der ruwe suikers, door Nederland geleverd, ten bedrage van f 50 242,89 en in rekening gebracht voor fr. 106 334,15, bleef dezertijds mitsdien nog te betalen over een bedrag van fr. 75 820,72, welke som moest worden uitgekeerd aan de Engelsche Regering tot aanzuivering van hetgeen deze boven haar aandeel in de gemeenschappelijke kosten heeft voor-